

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

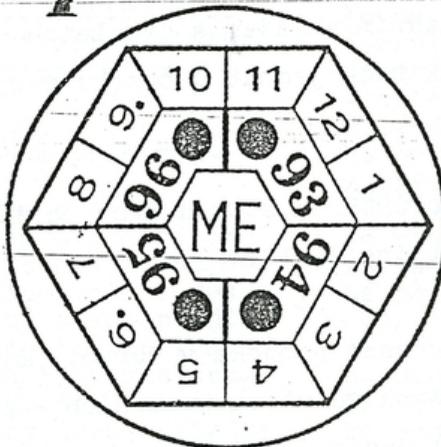

ŘÍJEN 1993

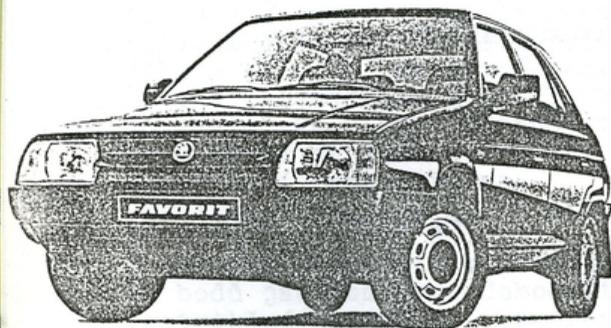
Měření emisí

na základě vyhlášky FMD č. 248/91 Sb
pro vozidla se zážehovými motory

provádí

*Střední odborné učiliště
ve
Vysokém nad Jizerou*

Objednávky a informace na tel. čísle 0432/94 212
od 8 00 do 15 00 hodin pon.-pátek 94 296

Vlastní měření se provádí PONDĚLÍ až ČTVRTEK od 14 do 18 hodin

ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

Česká spořitelna, a.s., okresní pobočka v Turnově - pobočka Vysoké/Jiz.
i n f o r m u j e své klienty.

V letošním roce připadá Světový den spoření na neděli 31. října 1993.

Česká spořitelna, a.s. organizuje k tomuto výročí několik akcí.

Z akcí organizovaných na celopodnikové úrovni v rámci celé ČR to jsou:

1. Vkladní knížky pro děti narozené 31.10.1993 - dětem narozeným v tento den věnuje spořitelna, stejně jako v předchozích letech vkladní knížky se základním vkladem s dvouletou výpovědní lhůtou. V letošním roce se však bude jednat o částku dvojnásobnou, t.j. 2 000 Kč najedno dítě.

2. Slosování výherních listů ČS, a.s. vydaných od 1.1.1992 30.6.1992 se bude konat dne 29.10.1993.

Česká spořitelna, a.s., okresní pobočka v Turnově organizuje ještě vlastní akce, které proběhnou ve všech pobočkách - Jilemnice, Lomnice n.P., Semily, Jablonec n.J., Rokytnice n.J., Harrachov, Rovensko p.Tr., Studenec, Vysoké n.J., a Turnov II.

1. Každý klient, který požádá o vydání platební karty dne 29.10.1993 (zelenou, modrou, Junior) a splní podmínky pro její vydání, obdrží tuto kartu zdarma.

2. Každý klient, který v týdnu od 25. do 29.10.1993 vloží na termínovaný vklad (VK s výpovědní lhůtou, termínovaný BÚ apod.) částku 10.000,-- , obdrží za každých celých 10.000,-- Kč jeden los Státní loterie zdarma.

3. Stejně, jako v loňském roce i letos budou dětem vydávány nafouknuté balóčky a to 29.10.1993, u přepážek obdrží všichni klienti drobné propagační předměty.

Těšíme se na Vaši hojnou účast a srdečně Vás zveme do řad našich klientů.

Vaše Česká spořitelna, a.s., okresní pobočka v Turnově - pobočka Vysoké/Jiz.

* Ř Í J E N * F.Hrubín -

Nežli slunce rozloučí se s námi,
v hrozny vína přelije svou krev,
na pahorcích mezi rovinami
zmlkne ptačí, zazní lidský zpěv.

Po sluníčku podzimním tu zbuďte
fialový stín a zlatý jas
a v nás tolik vřelé krve rudé,
první mráz že nezastudí nás!

Ať si k ránu stříbrí jinovatka
trávu s kvítky umořenými,
plní slunce, ohně, révo sladká,
zpívající jdeme do zimy.

oo
Zprávy MěÚ -

Vyhláška o místních poplatcích-
Město chystá novelizaci vyhlášky
o místních poplatcích, a to v
oblasti:

- ubytovací kapacity
 - využívání veřejného prostranství
 - změny ve vyhlášce o odpadcích.
- Na příštím veřejném zasedání se občané dovědí podrobnosti. Přijďte, ptejte se na všechno, co vás zajímá, co vám není jasné, ptejte se na činnost jednotlivých komisí, proč neproběhla publikovaná soutěž o květinovou výzdobu města, jak byly pokutovány černé skláčky, atd. Zvykejme si na aktivní přístup k veškerému dění ve městě. Ptejte se poslanců, které jsme si zvolili.!!
xx

Investiční stavby -

MěÚ reaguje na různé připomínky občanů, týkající se investičních staveb ve městě/t.j./
Všechny investiční stavby jsou propláceny na základě pevných dohodnutých smluv, t.zn. že cena je smluvně dohodnutá před započatím díla a měla by být pevná. Rentabilita prováděných prací je věc dodavatelské firmy. Město v tomto případě zajímá:
- dodržení cenové relace
-kvalita práce
-termín dokončení díla.
V případě porušení jednoho z těchto bodů jsou smluvně dohodnuta restrikční- citelná - opatření /penále/.
xx

Muzeum-

Městské zastupitelstvo schválilo na pracovním zasedání program technického zabezpečení muzea /demolici stávajících objektů věznice/a přidělení investic v rozpočtu města na výstavbu nového objektu jako depozitáře.
xx
MěÚ vyjadřuje hluboké znepokojení se stavem zásobování obyvatel základními potravinami v prodejně potravin v nákupním středisku Jednoty. Kompetentní pracovníci si nevezali ponaučení ze stížností nakupujících. Absolutně nepružná je stále organizace práce v době dodávky a prodeje uzenin. Nákupy jsou často několikafrontové, sortiment zboží nedostačující, ve špičkách často jen jedna pokladna. Kdo kdy zjedná nápravu?
xx

Poděkování -

MěÚ děkuje divadelnímu spolku Krakonoš za vzornou reprezentaci města při pořádání letošního Krakonošova podzimu a blahopřejeme všem oceněným ochotníkům i divadelnímu spolku Krakonoš.
xx
Chystá se úprava v dopravním značení, týkajícím se možností parkování v zimním období.
xx

PODĚKOVÁNÍ ještě jednou -

Pánům Milanu a Bedřichu Lukešovým a Jozefu Hamárovi patří poděkování za obětavé natření vnějších okenních rámu v celém domě čp.28v měsíci srpnu.

Věříme, že na jaře jejich pozornosti neujdou ani společné chodby. Spokojení nájemníci.

xx
Okénko městské policie -

Chtěli bychom prostřednictvím Větrníku opětovně apelovat na některé občany města Vysokého nad Jizerou, aby důsledněji dodržovali vyhlášky městského úřadu. Toto se hlavně vztahuje na nepřiliš oblíbenou vyhlášku o volném pobíhání psů, někdy tolerovat lze, ale opětovně porušování se řešit musí. Toto není příjemné jak pro majitele psa, tak ani pro nás a bylo by lepší se setkávat při příjemnějších příležitostech. Dále bychom chtěli upozornit na zákaz jízdy na kolech v městském parku a hlavně na značku zákaz zastavení před nákupním střediskem, kterou porušují hlavně místní občané. Toto místo bude v brzké době pod pečlivější kontrolou. Děkujeme také občanům, kteří nám v naší práci pomáhají a nejsou lhostejní ke svému okolí. Těšíme se na ještě lepší spolupráci. Městská policie Vysoké/Jiz.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo
Školní okénko-

Co zajímavého bys ukázal turistům přijíždějícím do našeho města? Na tuto otázku odpovídali žáci osmé třídy v hodině českého jazyka. Několik odpovědí jsem pro Větrník vybrala. Lucka Bartošová ... Nejprve navštívíme naše muzeum. Zvoneček nad dveřmi se rozezní a uvede nás do světa našich předků. Chodba je prosycena vůní dřeva z malovaných truhlic, po jejích stranách se na nás dívá několik loutek Krakonošů, též pěkně vybarvených. Nejzajímavější je však pohybující se betlém od Jaroslava Metelky. Model hradu Nístějka je velmi přesvědčivý. Také ukázky navlékání korálků se těší všeobecnému zájmu ... Zbyněk Lukeš ... Překrásná je zotavovna Větrov, bývalá Kramářova vila. Dr. Karel Kra-

mář, vysoký rodák, byl za 1. republiky předsedou vlády. Podle něho je pojmenováno i náměstí Lucka Strnádková ... Naše město leží asi 700 m nad mořem, a proto je významným lyžařským střediskem. Sjezdaři využívají vleky v Šachtách, pro příznivce běžek jsou k dispozici pečlivě upravené tratě Roman Kalkus ... Kdybyste přijeli na podzim, někdy v říjnu, pozval bych vás na prohlídku vesnických divadelních souborů do starého divadla Krakonoš .. Jakub Mrva Významná je sokolovna, která je den co den naplněna nadšenými sportovci Zdenka Farská ... Návštěvníky bych odvedla ke kostelu sv. Kateřiny římsko-katolické církve a ke druhému kostelu čs. husitské církve Hana Hladíková Lidé toužící po literatuře mohou navštívit místní knihovnu, v ní je příjemné prostředí a usměvavá knihovnice Jirka Hloušek Dovedl bych je do parku a upozornil na nádherný výhled na Krkonoše ... Jirka Holub ... Začal bych prohlídkou náměstí, kde by turisté viděli nově opravenou školu, na rohu nový penzion patřící spořitelně i další důležité budovy- zdravotní středisko, obchod a restaurace Michal Lukeš Za parkem se nachází fotbalové hřiště, na kterém hráči nejednou nasbírali cenné body Vlastík Duštíra ... Dovedl bych je k SOU zemědělskému, kde vyučují zajímavé obory- automechanik, opravář, farmář, také je tam zřízena rodinná škola.... Adélka Ruprechtová.... nezapomněla bych na proslulou nemocnici, kde provádějí plastické operace Tak vnímají nejstarší školáci své město, určitě ho mají rádi. Zpracovala Halířová
oooooooooooooooooooooooooooooooooooo
Zajímavost z kulturního dění ve městě.

Krakonošův divadelní podzim
z jiného pohledu -

O letošní přehlídce bylo už mnoho napsáno mnoho řečeno, chváleno i kritizováno, ale jedno je neod- diskutovatelné: veliký úspěch vy- sockých ochotníků: 5 oceněných jednotlivců: Ježíš - Jan Hejral, Marie Magdalena - Jana Pokorná, Jidáš - Čestmír Bláha, Pilát - K.J. Bartoníček, Opovědník - Josef Hej- ral a cenu dostal i divadelní spolek Krakonoš zároveň s dopo- ručením k výběru do Jiráskova Hronova 1994.

Redakce blahopřeje !

Několik postřehů z regionálního tisku : KRKONOŠSKÉ NOVINY -

Jednou jsi dříve, jednou náhore, což letos platilo také o počasí při přehlídce. Jeden den vyžáro- val Krakonoš sluneční pohodu, dru- hý den se pro změnu rozmáchl ko- hátem a nebe se zatáhlo olověný- mi mraky. Vysoké divadlo střeží lípa, vysazená 18. listopadu 1983, v den 100. výročí otevření Národ- ního divadla. Na Sejkorák se peče až 1.700 sejkor.

Novopacký pivovar věnoval jako sponzor na přehlídce 15 hektolit- rů výborného moku. Jak vidět, může být soužití divadelníků i pivo- varníků oboustranně prospěšné, neboť Vysočáci zapůjčili kostýmy ze své garderoby na nedávné Novo- packé vodnické slavnosti.

Na prknech divadla Krakonoš vy- stoupilo za ta léta kolem 80 sou- borů, které odehrály bezmála 200 inscenací. Primát v návštěvnosti přehlídky vede Karolinka, přijeli letos už po dvanácté.

Co na to Krakonoš?

Pozdraven buď každý, s kým se shledáme a jistotu chce mít ná- rod ochotnický, že divadlo ve Vy- sokém bude vždycky.

xx

O zpěvnosti -

K napsání pár slov mě inspiroval článek v divadelním Větrníku č.4 "Nejsou ani tenoři". Kdo sledoval

přehlídkové Větrníky, dočetl se tam, že chybí v souborech chlapani a mu- ži a hlavně dobří zpěváci. Konečně podívejme se na ty větší "Vrabčáky" z místního souboru, už tam jsou v hejnu "vrabčiček" pouze tři kluci. Zdá se, že tímto nedostatkem trpí daleko víc soubory z Čech. Viděli a slyšeli jsme i letos několik sou- borů z Moravy, kde nádherná zpěv- nost /včetně řady tenorů a jakých/, spolu s líbezností krojů byla samo- zřejmostí. Sesterská Morava evident- ně už od mládí daleko víc zpívá. A u nás - ptejme se proč nejsou teno- ři? Jak může vyrůst solidní zpěvák z někoho, kdo od mládí sám nezpívá /pouze občas řve/ a celé dny z oblí- bených sluchátek poslouchá většinou oblující, monotónní a primitivní rámus se stupidními texty. Národní písně nezná, doma se zpívá málokde a zdá se mi, že školy se ani nena- mahají objevit talenty, upozornit na ně a pomoci je rozvinout i uplat- nit. Třeba právě v divadle. Škoda, mladí se tak připravují o spoustu krásných zážitků, o příjemně a uži- tečně strávené volné chvíle i o úspěch při vystoupeních. V tomto směru můžeme souborům z Moravy za- tím jen závidět. Po přečtení těch- to pár slov mladými/pokud vůbec Větrník čtou/ budu pravděpodobně nařčena ze staromódnosti a nepochop- ení tzv. moderní hudby, ale to mi nevadí. Faktem zůstává, že vliv dobré hudby a pěkného zazpívání je povznášející a vliv toho řvaní má destruktivní charakter na zdraví i chování mladých, o čemž se lze přesvědčit na demolovaném prostře- dí a nekulturním chování při disko- tékách. Adéla Hanušová

xx
INFORMAČNÍ STŘEDISKO-

Od začátku září se shromažďují ob- jednávký vstupenek a ubytování - ustní, písemné nebo telefonické. Orazítkování vstupenek a fakturaci provádí paní Blanka Lukášová. Roz- dělování lístků probíhá asi násle- dovně: nejprve jsou zaplněny obálky pro zájemce místní a z okolních obcí ale i ze Semil, Jilemnice, Vrchlabí,

Harrachova, Rokytnice, Jablonečku. Jsou takoví stálí zákazníci, kteří mají nejen svou řadu, ale někdy také č. sedadla. Dále vyřizují hromadné zájezdy, kterých však letos bylo méně. Patřily mezi ně střední školy z Jilemnice, ZŠ Libštát, Svazy tělesně postižených z Jilemnice, Lomnice a Semil. Kluby důchodců z Mladých Buků a Horní Branné, sklárny Harrachov, učiliště Vysoké, návštěvníci z Bozkova, Roprachtic, Levínské Olešnice, Josefova Dolu. Škoda, že školy z Benecka, Chuchelny, Libštátu a Zásady o svou pohádku vlastně přišly.

Volná řada je ponechána pro porotu, lidi pracující pro přehlídku, hosty. 17 účastníků kurzu praktické režie dostává vstupenky na večer. Pro ostatní přijíždějící z celých Čech a Moravy - těch bylo na letošním ročníku i skurzem, lektory a porotou kolem stovky, se rozdělují zbylé vstupenky. Někteří z nich zůstávají ve Vysokém celý týden. Připravují pro ně ubytování v sokolovně, kde se dobře spolupracuje s paní Věrou Ševčíkovou, částečně na Nístějce a internátě SOUZ a v soukromí. Několik hostů mělo ubytování vlastní. O členy hrajících souborů/bylo jich kolem 190/ a některé další strážníky se stará pan Zdeněk Holan ze Semil. Ubytování jsou na Nístějce a hlavně na Větrově, kde se i stravují. Někdy se shání ubytování na poslední chvíli, ale protože někteří neprijedou, vždy se podaří vše zajistit. Občas chybí pro někoho vstupenky na některá představení. Snažíme se každému vyhovět podle jeho přání, pokaždé se to nepodaří. Naše možnosti nejsou neomezené. O to víc mrzí, když se najdou lidé zapomínající na slušné chování. Netýká se to však v žádném případě místních. S většinou zájemců o divadlo je velice příjemné jednání. V předvečer přehlídky je v čítárně knihovny zařízeno informační středisko a mohou přijíždět první hosté. Největší nápor je v sobotu a hodně lidí jezdí na poslední dny akce. Po celou dobu je informační středisko otevřeno denně od půl deváté do dvacáté hodiny. Kromě půlhodiny na výborový oběd a večeři na Větrově. Vstupenky, které u nás zůstanou, předáváme

na každé představení paní Janě Bláhové k pokladně divadla. Služby se mnou držela v době přehlídky paní Jana Holečková. Abychom také mohly odejít třeba do divadla, vypomáhaly nám tři odpoledne Daniela Hejralová a Iveta Koucká.

Ze 16 představení byl největší zájem/to zn., že byla v podstatě vyprodána/ o vysoké Umučení, Jedenácté přikázání Karolinky/nakonec asi nejméně zdařilé/, večerního ořechovského Umrlice a trestance, rakovnického Loupežníka, poběžovickou Vojnarku, modřišický Lárk ičičoč, Můj dům, můj hrad Horšovského Týna. Slušný zájem byl i o večerní Šavle a píseň Boleradic. Ostatní představení dopadlo, co se týče diváckého zájmu, hůře. Stejně byla zaplněna alespoň polovina sálu. Po posledním divadle končí i funkce informačního střediska. Zbývá, aby klaplo vyučtování prodeje vstupenek a můžeme se těšit na příští 25. ročník přehlídky.

Ivana Řehořová

xx
Jak jsem se v divadle styděla.
Při odpoledním představení "Vojnarky" jsem se styděla, ano, styděla jsem se za celou zadní polovinu sálu, která byla obsazena mladými lidmi ze školy. A omlouvám se takto dodatečně souboru z Poběžovic za to, že jejich pěkné představení, které se mi líbilo /stejně jako mnohým solidním divákům/včetně jednoduché scény, bylo rušeno naprosto nemístným smíchem na několika místech, která k smíchu vůbec nebyla. Je zřejmé, že mladí lidé nepochopili, z které doby hra je, že z vojny přicházející Antonín není dvacetiletý kluk a že je ve hře délka vojenské služby zmiňována, jim zřejmě vůbec uniklo. Smáli se také cudným projevům náklon-

nosti hlavních představitelů. S cynismem, pro ně vlastním, smáli se i závěrečné scéně. Člověk neví, má-li je litovat nebo nad nimi mávnout rukou, ale chtě nechtě musím se ptát, zda škola vhodným způsobem připravila své posluchače na to, co uvidí, zda vůbec něco vědí o Jiráskovi a době, o které psal. Zda jim bylo vysvětleno, že znalost minulosti náleží k solidnímu vzdělání a že i chování v divadle má svoje pravidla/ na nevhodnost chování si stěžovaly i mladé uvaděčky/. Pravděpodobně se tím škola nezatěžuje a zřejmě ji to ani moc nezajímá, ale vysoké hlediště, proslulé svou pozorností, taktem a pochopením i náročností, nemůže se smířit s nevhodnými projevy taky-diváků. Že značná část dnešní mládeže nechte, spíš shání a hltá porno a jiné odpornosti, to se všeobecně ví. Kdo nám ponechal cynismus, nevědomost, bezcitnost, hrubost, lenost, závist a další nežádoucí vlastnosti jako dědictví, rovněž víme všichni velmi dobře a jaké tím byly napáchány škody, si čím dál víc uvědomujeme. Je třeba, aby každý z nás odložil lhostejnost a podle svých schopností zasahoval kolem sebe hned a všude, jakmile se s podobnými projevy setká. Je to ďábelské dědictví, daleko horší než celá devastace ekonomická a často nás velmi skličuje jistá bezmocnost. Náprava tohoto morálního zla vyžaduje a dlouho vyžadovat bude mnoho osobní statečnosti. Abychom ji všichni měli dostatek, k tomu nám dopomáhej Bůh!

Adéla Hanušová

xxx
Hasičský sbor zajišťoval společenské večery v průběhu divadel. přehlídky. Zeptala jsem se pana Zdenka Lukeše:

Jak probíhal den v hasičovně?
Létoš z divadelních akcí probíhaly v hasičárně pouze společenské večery.

Odkud a jak jste získávali sortiment?

Sortiment zboží a potravin jsme získávali z místních zdrojů -prodejny potravin P+CP Vysoké/Jiz., prodejny ovoce a zelenina-p.Kaš-ťáková, prodejna TANO- p. Vodse-ďálková a také z nákupního stře-diska Jednoty. Se zajišťováním sortimentu vcelku nevznikly pro-blémy.

Kolik se na organizaci večerů podílelo lidí a můžete některé nejvíce exponované jmenovat? Průměrně denně se na zajištění společenského večera podílelo 12 lidí. Celý týden zde pracovali manželé Nesvadbovi -Naďa a Vítěz-slav, Vlastimil Nesvadba, Petr Lu-káš, Radek Košatka a vždy volnou chvíli každý den si našel i ku-chař - Bořek Kučera, který pravidelně docházel do zaměstnání. Poděkování patří paní Věře Lukešové, která si vzala týden dovolené, a paní Zdeňce Kučerové, která s námi trávila celý týden, přestože záro-ven chodila do zaměstnání. Obě pomahaly v kuchyni, ač nejsou členkami hasičského sboru. Těž i bez pomoci ostatních členů hasičského sboru, kteří vypomáhali, by uvede-ná akce nešla zdárně zajistit. Měli jste některé zákazníky i během dne?

Jednalo se jen o místní strážníky, kteří v poledne docházejí do hasi-čovny na obědy a měli možnost si objednat občerstvení.

Připravovali jste večere pro sou-bory, což zajímavého jste nabídli k jídlu a pití i ostatním návštěv-níkům?

Pro divadelní soubory byly přípra-vovány studené večere. Dále si návštěvníci mohli objednat i jídla na objednávku-minutky, podávaly se utopence, topinky s oblohou, bram-boráčky a obložené studené mísy dle zadané hodnoty. Z nápojů byly ke konzumaci běžné druhy.

Jak dlouhý čas jste zde trávili? Kdy jste začínali a kdy končili? Denně v dopoledních hodinách bylo prováděno doplňování požadovaného

zboží a sortimentu, dále v odpoledních hodinách při vítání souboru před Krakonošem bylo prováděno upřesnění počtu strážníků, dále prováděn úklid prostor sálu a příprava na večer. V kuchyni se začínalo pracovat denně kolem 17. hodiny. Kolem 19. hodiny nastupovala vždy celá směna k zajištění večera. Vlastní provoz začínal ve 20.00 hodin, kdy již někteří návštěvníci přicházeli. Večery začínaly asi kolem 22. hodiny, někdy i dále, vždy po příchodu divadel. souboru. Končily oficiálně po 2. hodině ranní, kdy přestala hrát hudba, ale návštěvníci v hasičovně ještě setrvali, a tak jsme končili denně průměrně kolem 4. hodiny, někdy i ráno o půl šesté.

Vyskytly se problémy nebo nepříjemnosti?

Pokud se některé problémy vyskytly, snažili jsme se je ihned vyřešit. Pouze při posledním večeru - v pátek, kdy sál hasičovny byl obsazen do posledního místa a někteří návštěvníci chtěli večer navštívit se cítili být dotčeni, že nejsou volná místa.

Který večer se Vám zdál nejzdařilejší?

Přímo nemohu říci, který večer, všechny byly pěkné, vždy záviselo na náladě a temperamentu divadel. souboru, návštěvníků večera a vzniklé atmosféře.

Jak moc bylo návštěvníků? Kolik v průměru denně?

I když první dva večery byly do počtu návštěvníků poněkud slabší, poté se již toto vylepšilo a předposlední -čtvrtek- bylo již plno. Pokud se týče pátku - bylo přítomno v hasičárně kolem 200 osob. Jinak v průběhu týdne asi kolem 150 - 170 lidí denně.

Vaše dojmy?

Věřím, že jsme se snažili vytvořit divadelním návštěvníkům přehlídky příjemné posezení. Řada ze stálých účastníků přehlídek i členů divadel. souborů projevila již v průběhu večerů svoji spokojenost, což náš hasičský sbor velice těší. Řada z nich

vyslovila přání, abychom se zase v takovém prostředí sešli.

Dostali jste se také někdy do divadla?

K tomu bych uvedl, že většina z nás, kteří jsme celý týden byli v hasičárně, se do divadla nedostala, neboť to neumožňoval časový harmonogram akcí. Chcete se podílet i na příští, jubilejní přehlídce?

Odpovídám nejen sám za svoji osobu, ale jsem přesvědčen, že pokud bude hasičský sbor opět požádán o pořádání společenských večerů a pokud k tomuto budou přijatelné okolnosti a bude sloužit zdraví nám všem, že to neodmítneme.

Ptala se I. Řehořová

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Poznáváme svou vlast -

Na sklonku září, přesněji 25. 9., uspořádal Svaz invalidů další z výletů po ČR. Tuto sobotu měli vysoctí důchodci, i ti mladší, namířeno do krásného kraje Českomoravské vrchoviny. Po celý den nás provázelo pěkné počasí, které přispělo k dobré náladě všech. První zastávkou byly Holice, kde jsme navštívili památník Dr. Emila Holuba a seznámili se s jeho bohatým životem. Odtud jsme namířili do Poličky Bohuslava Martinů a postáli nad místem jeho posledního odpočinku, kam čerstvé květy položila hudební mládež z nedaleké Litomyšle. Cestou na další zastávku, kterou byl hrad Pernštejn u Nového Města na Moravě, jsme se prošli po Virské přehradě a potěšili se nezapomenutelným pohledem. Poslední zastávkou bylo Muzeum knihy ve Žďáru nad Sázavou.

Do Vysokého jsme se navrátili spokojeni a plni zážitků k čemuž přispělo i pohodlí, kterého se nám v autobusu dostalo.

Kromě pohodlných sedadel byl vybaven i barem a videem. Nezbyvá nic jiného než počkavat všem, kteří zájezd uspořádali i řidiči za jeho bezpečné řízení a domnívám se, že se důchodci již nyní těší na další výlet.

Za mladší účastníky
D.Hejralová

Poděkování náleží též městskému zastupitelstvu za finanční příspěvek, dále panu Líbalovi a jeho kolektiv v nákupním středisku a paní učitelce Hausmanové za výklad týkající se historie kraje, kterým jsme projížděli. Děkuji také všem účastníkům zájezdu za dochvilnost, která umožnila zvládnout bohatý program. Na příští společný výlet se spolu s vámi těší organizace zdravotně postižených.

A ještě důležitá informace :

Obdrželi jsme nabídku z Mariánských Lázní, především pro občany důch. věku na týdenní pobyt za přijatelné ceny v termínech :

od 7.11.-13.11. a 900,-Kč
14.11.-20.11. "
21.11.-27.11. "
28.11.- 4.12. "

Bližší informace je ve vývěsní skřínce zdravot. postižených na náměstí. Vy, kteří máte o tuto nabídku zájem, napište na adresu:
Miloslav Kučera,
ředitel hotelu SUVOROV
Ruská 76

353 Ol Mariánské Lázně
Tel. 0165/2759- FAX 0165/2759
Za MO-ZTP A.Zemanová

xx
Zajímavosti z Vysokého-
Fialové náměstí -----

Kdysi se říkávalo: "po vysocký pouť začne foukat ze strnišťat". Pak přišly na řadu brambory, to již děti chodily do školy a s přibývajícím podzimem, častějším deštěm, mlhou a větrem na polích dorůstaly a přibývaly na velikosti a váze mohutné hlavy červeného zelí. V dlouhých řadách na velkém silném košťálu stály a jako by pyšně hlásily, že

teď je jejich doba. A byla !
Vždyť byla to hospodářsky důležitá rostlina, toliko oblíbená zelenina našeho kraje. Některí hospodáři vysázeli 150-200, 300 i 400 kop sazenic "hlavatky". Když bylo zelí svezeno z polí, a u domů a stodol složeno na chromné hromady, tu nastalo kleštění, oddělení od košťálů a okolních nepěkných listů. To již se leskla krásně čistá, špičatá hlávka, která se opatrně kladla do vozu vyrobeného plachtou. V té době se Vysocké náměstí na několik dnů doslova proměnilo ve fialové. Stál zde jeden povoz vedle druhého, plné náměstí vozů navršených hlávkami zelí. Pohled s výšky školního okna byl nezapomenutelný. Po zvážení na městské váze, která pod plechovým krytem s pohyblivou vážní plochou stála v blízkosti altánku, byl vůz se zelím odvážen. Pak bylo zelí opatrně přeházeno na nákladní auta a to hlávka za hlávkou z ruky do ruky, aby zelí nerozpraskalo a nerozbilo se. Tak se rozváželo do vzdálených velkých měst, aby potvrdilo chválu nejlepšího daru zdejších polí. Samozřejmě u všeho musejí být kluci. Mezi tolika vozy se nákladák zvolna rozjíždí a láká alespoň kousíček se svást. Kluci se vzadu přichytili a po chvílce pustili. Jeden to však nestihl. Auto přidává na rychlosti a již je pozdě se pustit. Nezbyvá, než se vytáhnout nahoru na zelí. Bylo to asi veliké překvapení pro posádku auta, jaké zboží přivezli. Když o půlnoci přijeli vrátit syna, jednoho ze sedmi dětí, táta jen řekl: "Už sem vo tebe skoro začal mít strach".

K.J.B.

xx
Povzdechnutí staré chalupy.

Stojím tiše a pokorně na tomto místě už více než 160 let. Víím to, protože jsem přežila požár r. 1834 a to jsem určitě nebyla už zdaleka nová. Žila jsem tu a moje sousedky chalupy přisedáva-

ly co nejbliže, aby se nezastavělo zbytečně moc půdy, která tu měla vždy velkou cenu. V mých stěnách dlouhá léta radostně předl soustruh a výskala pilka, vonělo pálené dřevo od vypalování korbělů a neopakovatelně voněla smůla, kterou se březové korbele vysmolovaly. V mé jediné setnici žilo pohromadě také 12 lidí, a přece tu vždy vládla láska a pochopení. Z dílny ale vycházelo i mnoho věcí praktických pro domácnost a kouzelné dřevěné hračky, s kterými si děti hrály celá léta. Moje sousedky-chalupy se během let zmohly a zvedly své risolety ke sluníčku, dočkaly se i jiných vylepšení. Dokonce stosedmdesátdevítka si mimo rozsáhlou přestavbu postavila i velkou novou kůlnu a veliký chlév se seníkem, ale já jsem nikdy nic nezavíděla. Byla jsem chudá a i když dvěstěšestnáctka s chlévy nesouhlasila, obě stále byly mými tichými kamarádkami. Spávaly jsme celá desetiletí pod velkou bílou peřinou zimy a často jsme si pod tímto sněhovým baldachýnem svěřovaly své starosti a radosti. Já jsem byla nejen nejstarší, ale také nejchudší a v r. 1949 dokonce tu se mnou byl vdovec se třemi dětmi, připravený osudem nejen o ženu, ale i o živnost. Já jsem však vše pokorně snášela. I když dvěstěšestnáctka při spoustách sněhu měla kolem sebe ráda volno a sníh se házel na má chatrná dřevěná záda a stosedmdesátdevítka nakupila za mnou vysokánský mantinel, že jsem viděla jen její komín. Ale tak to zde přece bylo odjakživa. Stojíme přece na horách a tady se chalupy k sobě rády přitulily a nesly společně útrapy, které vyplývaly z těžkých klimatických podmínek. Vždyť dvěstěšestnáctka se celou stěnou přimyká ke stosedmdesátdevítce a ta dokonce i svou druhou stěnou k domku č. 168. A nikdy to nevadilo; takových případů je v našem horském městečku bezpočet.

A přece se stala smutná věc. Před dvěma lety jsem se zaradovala, že i já budu opravena, přestavěna, že i já zvednu ke sluníčku svou tvář. Nezvednu... Když mi byla postavěna jižní stěna, u níž bych měla mít konečně okno k jihu, kdy jsem se chtěla přes malý balkon i já konečně nalokat sluníčka, moje veliká naděje začala blednout. Udělala jsem na svém pozemku malý krůček 40 cm a tak se jedním rohem přiblížila k sousedce dvěstěšestnáctce a ta, i když je rekreační, tak se na mně zlobí. Sousedka č. 179 má zase strach, že bych se jí z mých oken k jihu dívala na stůl. Milá stosedmdesátdevítka, nejídává se na tvém stole stejně poctivě vydobitý chléb jako na mém stole? Copak takto se jedná mezi blízkými sousedy? Nezdá se vám oběma, že to je smutné a nereseriozní? Co jsme vám udělala? Dnes už vím, že se odvoláváte k nařízením a předpisům, která se na starou zástavbu tak málo hodí, ale to já nemohu posuzovat. Já jen cítím jak se má letité vrásky prohlubují. Přitom jste obě daly souhlas k tomu, abych i já byla pěkná jako vy. Těd jste se proti mně spikly a činíte mi zle. Čím jsem si zasloužila tak smutný úděl? Jak se mají domluvit lidi, národy, když vy, staré kamarádky, se dokážete takhle chovat? Víte, co je po horách případů, kdy je chalupa na chalupě? Asi nevíte! Já jsem o těchto umyslech dlouho nevěděla, netušila jsem, proč se v práci nepokračuje. Dnes už to vím a je mi z toho moc smutno. Těžko ponesu letošní zimu, už jsem měla mít střechu nad hlavou. Nemám. Protože vy dvě jste se na mně rozhněvaly. Asi vám bude dělat dobře, že sníh zalívá celé moje nitro a bude mě krutě trápit až do jara. Unesou mé staré stěny toto utrpení? Tolik jsem se těšila, že i já budu pěknější, chalupa č. 204.

oo

Další díl seriálu o starých i nových pohostinstvích-

Turisté přijíždějící do Vysokého směrem od Tanvaldu jistě nepřehlédnou poutač hotelu STROJMETAL, který nabízí ubytování a stravování. Manželka pana vedoucího, paní D. Palivcová, nám poskytla tyto informace:

Kdy byl postaven hotel Strojmetal a odkud vzal název?

V roce 1986 a jmenuje se podle podniku, kterému objekt patří. Je hotel ve vašem vlastnictví? Ne, pouze v nájmu.

Čemu původně sloužil a jak je to nyní?

Původně sloužila budova jako školící zařízení, nyní poskytuje hotelové služby, to je ubytování, stravování a služby s tím související.

Patří k Vaším hostům jen domácí návštěvníci nebo i cizinci?

Obojí.

Co jim můžete nabídnout ve srovnání se zahraničními hotely?

Cizinci u nás oceňují především individuální přístup, který ve velkokapacitních x hvězdičkových hotelech chybí. A samozřejmě také klidné prostředí a překrásné okolí.

A co Vysočtí? Mohou k Vám přijít třeba na večeri nebo si jen tak popovídat s přáteli?

Ano, jednotlivci kdykoliv, je-li hotel v provozu, skupiny přijímáme na objednávku.

Jste spokojeni se současnými možnostmi poskytování hotelových služeb?

Domníváme se, že úroveň je dána profesionalitou zaměstnanců hotelu. Chtěla bych prostřednictvím Větrníku poděkovat všem našim pracovníkům, kteří svou dobrou prací umožňují dodržet dobrý standart hotelu. Co je však v současnosti naším největším problémem, řekla bych přímo infarktovou situací - je telefonování. Pro zajišťování denní činnosti je telefon nezbytný a nemožnost dovolat se z Vysokého kamkoliv nám ztěžuje práci. Myslíte, že se ve Vysokém děje

dost pro rozvoj cestovního ruchu? Co byste navrhovala zlepšit?

Za posledních několik let se mnohé ve Vysokém změnilo k lepšímu. Ovšem v takovém krásném místě by nemělo nikdy platit dost pro rozvoj cestovního ruchu. My například postrádáme mapu města a blízkého okolí.

V dnešní době plné překotného řešení problémů se člověk málokdy zastaví, aby se zamyslel sám nad sebou a svým životem. Kdybyste měla odpovědět na otázku, co je pro Vás v životě nejdůležitější, co byste řekla?

Mír, zdraví, spokojenost naše i našich dětí.

Děkuji za rozhovor

J. Novotná

xx

Zajímavosti z okruhu

podnikatelů ECT -

Před půl rokem byl v bývalé prodejně obuvi otevřen obchod s potravinami nesoucí označení P.C.P. Majiteli byli dva členové jedné rodiny, ale ani jeden ani druhý neměli zprvu zájem popovídat si s někým z naší redakce. Došlo k tomu teprve nyní, kdy se společný podnik rozpadl a jediným majitelem se stal Jiří Pičman ml., a zodpověděl všechny naše zvědavé otázky. Kdy došlo ke změně majitelů PCP?

K 1.10.93 a firma bude mít nyní název ETC. Zatím ale všechny písemnosti, razítka i označení prodejny má starý název. Postupně bude všechno vyměněno.

Jaké máte zkušenosti za první půlrok?

Výsledky práce splňují celkem moje představy. Snažíme se vyhovět zákazníkům a jsem rád, když mě upozornují na různé "dětské nemoci" této prodejny. Sortiment stále doplňujeme a oživujeme podle přání zákazníků. Žádné připomínky neházím do koše.

Co "konkurenční boj"?

Na to si postupně zvykáme, je to

naše hnací síla, aby výsledky práce, t.j. zisk a spokojenost zákazníků byly co nejlepší. Ale vedle "boje", jak říkáte, je potřeba i spolupráce, a ta nám dosud moc neklapala.

A čí vinou ?

S čistým svědomím mohu říci: Mou vinou ne.

A co do budoucnosti, co zamýšlíte ?

Byl bych rád, kdyby se k této otázce vyjádřili zákazníci. Budu se řídit jejich přáním a návrhy, pokud budou realizovatelné a v rámci rentability. Budou-li si zákazníci přát "večerku", bude tedy večerní prodej, případně i nedělní, zavedu i knihy přání a stížností bude-li ke spokojenosti zákazníků.

Jste majitelem jen této prodejny ?

Ne. Mám ještě prodejnu ve Tříčí, Kde prodává můj otec, a bufet v Domově důchodců v Rokytnici. Manželka je majitelka novinového stánku ve Vysokém a prodejny textilu s čistírnou v Rokytnici. Zároveň jsme spolujatelé jmenovaných prodejen.

Bylo to snadné změnit povolání policisty za obchodníka ?

Nebylo, ale bylo to mým přáním od dětství a největším koníčkem pro mne bylo jezdit na burzy a "obchodovat". Mám to prý v genech po svém pradědečkovi. A konečně se mi to splnilo. Tak hodně úspěchů a spokojených zákazníků.

S p.Jiřím Pičmanem si povídala
Lud.Hnyková

xx

V bývalé mlékárně byla nedávno otevřena nová prodejna KVĚTINKA. Majitelkou je paní Jindra Kellnerová, která vlastní zahradnictví v Lomnici nad Popelkou a odtud dodává denně čerstvé květiny do Vysokého.

V prodejně jsem zastihla coby prodavačku její dceru Katku uprostřed nádherných barevných chryzantém, karafiátů a vůbec květin všeho druhu, velikosti, řezané i hrnkové.

Na otázku co všechno budou prodávat odpověděla :

všechny květiny podle ročních období, okasné dřeviny, ovocné stromky, na objednávku i svatební, případně pohřební kytice. Teď před Dušičkami i věnce a věnečky různých velikostí a cen.

Otevřeno :

PO - Pá 8 -11, 13 - 17
So 8 -10

Vysoké má nyní v jedné ulici 3 květinové obchody. Mělo by tedy i samo městovzkvétat, být čisté, upravené, tak jak bylo uklizené na přehlídce. To všechno je v našich silách a záleží jen na nás, aby turisté a návštěvníci tu byli spokojeni.

L. Hnyková

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Omlouváme se čtenářům, že v tomto čísle odpadl rozhovor s dalším poslancem a že už ve 2 číslech jsme neuedli vzpomínky babičky Vodsedálkové. Z technických důvodů. Nezapomente, vážení čtenáři na zážitky kolem vánoc, příhody silvestrovské atd.

Těšíme se a zveřejníme je v prosincovém čísle.

Redakce.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

SPOLEČENSKÁ KRONIKA ==

S v a t b y -

V obřadní síni MĚÚ ve Vysokém nad Jizerou uzavřeli v měsíci říjnu manželství :

22.10.1993 Jiří Železný a
Ivana Maličká
oba z Vrchlabí

22.10.1993 Pavel Novák
a Antonie Lubíková,
oba z Jablonce/Nis.

30.10.1993 uzavřou manželství
Evžen Nežuka,
z Vysokého/Jiz.

a Stanislava Haasová
ze Staré Vsi

Na společné cestě přejeme
novomanželům mnoho štěstí!

Ž i v o t n í j u b i l e a

oslavili v říjnu :

T ř í č :

28.10. Anna Fišerová	79 let
6.10. František Haken	82 let
27.10. Julie Kučerová	95 let

S t a r á V e s i :

26.10. Karel Svatý	80 let
5.10. Božena Svatá	77 let

Sklenařice :

12.10. Miloslav Blažek 85 let

V y s o k é n a d J i z e r o u :

12.10. Ludmila Hodycová 82 let
8.10. Františka Kašťáková 78let
/v Domově důchodců/
15.10. Marie Martincová 81 let
/ v Domově důchodců/
23.10. Miloslava Patočková 91 let
1.10. Vlasta Skrbková 78 let
15.10. Božena Soukupová 79 let
23.10. Marie Šilhánová 87 let
5.10. Vladimír Kučera 74 let
14.10. Blanka Lukášová 72 let
19.10. Jaroslav Tichý 70 let

Všem jubilantům přejeme dobrou
pohodu a pevné zdraví!

Ú m r t í -

V měsíci říjnu opustili naše řady
tito spoluobčané :

27.9.1993 paní Jarmila
Opřátková ze Sklenařic
ve věku 64 let

13.10.1993 pan Oldřich Bartoň
ze Tříče
ve věku, nedožítých 83 let

Čest jejich památce !

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

U p o z o r n ě n í -

Někteří naši čtenáři mají
přiloženou složenku k úhradě
předplatného na rok 1993.

Žádáme Vás, abyste úhradu
provedli nejpozději do 20.11.1993.
V případě nezaplacení nebudeme
Vám další čísla časopisu zasílat!

Radakce

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ZPRAVODAJ MĚÚ Vysoké nad Jiz.
- Větrník 8.10. -1993, vedoucí
redaktorka Ludmila Hnyková,
náklad výtisků 400 ks, obsah
stran 12, cena Kč 3,-
Příspěvky a informace zasílejte
do 15.každého měsíce na
MĚÚ Vysoké nad Jizerou
PSČ 512 11

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo